

KİŞİLER :

MASALCI BABA

HÜKÜMDAR

KRAL

VEZİR

YAVER

I. SARI MUHAFAZ - I. MAVİ MUHAFAZ - SARI NÖBETÇİ

II. SARI MUHAFAZ - II. MAVİ MUHAFAZ - MAVİ NÖBETÇİ

MAVİ KIZ

DELİKANLI

BOYACI

SARILAR

MAVİLER

YAŞASIN GÖKKUŞAĞI (Çocuk Oyunu, 2 Bölüm)

(Sahne : Fon perdenin önü bütünüyle boş. Arkası örtüyle kapatılmış bir arabayı çekerek, Masalcı Baba, girer. Arabasını sahne kıyısında bırakıp, elini alınına siper ederek, seyircilere bakar.
Sevinerek arabasını sahne ortasına getirir.)

Masalcı

: *(Seyircilere bakarak) Amaaan, şu şansa bakın! Tam yerine gelmişim.. Burası çocuk dolu.. İstedğim kadar masal anlatabilirim.. (Seyircilere) İster misiniz çocuklar! Oh, oh, ne güzel teşekkür ederim. (Terini mendiliyle kurular) Biliyor musunuz, sabahtan beri sokak sokak geziyorum, kimselelere rastlayamadım. Off, yorulmuşum epeyce. (Arabayı sahne arkasına çekerken - Arabayı, fon perdenin kulise açılan aralığına yanaştırır; buradan oyuncular sahneye çıkarken, sanki arabadan çıkıyorlarmış izlenimi uyanacaktır seyircilerde.) İşte şimdi kendimi tanıtabilirim sizlere. Efendim, bana Masalcı Baba derler. Yıllardır arabamla dolaşırım dört bir yanı. Bayılırım masal anlatmaya. Çocuklar da sever beni hani. Bütün gün dolaştım bugün, kimseçiklere rastlamadım. Meğer hepiniz burada oturmuş beni bekliliyormuşsunuz da haberim yokmuş. (Bir an. Seyircileri süzer) Yoksa istemiyormusunuz beni. Eh, ne yapalım, o zaman ben de başka çocuklara giderim. (Arabaya yönelir. Yenisinden öne yürür ardından..) Peki, peki.. anlatacağım. Neşeli, mutluluk uyandıran masallardan! (Koşa-*

rak, arabadan bir «zilli tef» alır. Çalarak öne yürür.) Siz beni yalnız sandınız değil mi? Hiç olur mu? Masal kahramanlarımı da yanımda getirdim. (Tef çalıp, dolaşır.)

(Şarkı -)

Heeey hep birlikte
Gezip dolaşalım
Masallar dünyasında
Yürüyelim, koşalım
Rengarenk bir ülkeye
Dağlara, denizlere
Denizlerden gökyüzüne
Uçup gezelim!

(Işıklar yalnız Masalcı ile, arabasını aydınlatır. Masalcı tef çalıp dolaşır..)

Masalcı

: *(Arabaya yönelir. Bir yandan anlatırken, bir yandan sahneyi dolaşır arabasını çekerek. Lokal ışık onu izler.) Sıkı durun, masal yolculuğumuz başlıyor. Eyy, benim masal kahramanlarım bindiniz mi arabaya? Tamam öyleyse. Yüksek dağlara çıkıyoruz şimdi, aman sıkı tutunun! Dağlardan bulutlara yükseleceğiz, hooop, işte çıkıyoruz. Sonra.. bir selam verip onlara... iniyoruz düz ovaya!.. Bir ülke var uzakta. Bizim ülkemize de ne kadar benziyor. Daha hızlı çekmeliyim arabamı... (Sahne de bir daire çizip, fon perdenin kulise açılan aralığında bırakır arabayı. Çevreye göz gezdirir.) Ooo, güzel bir ülkeye benziyor burası. Ne dersiniz, duralım mı burada? Oyunumuzu, kuralım mı burada? (Arabaya doğru seslenir.) Haydi benim oyuncularım, kuralım dekorumuzu, başlayalım oyuna. (Tef çalarak arabanın üzerine çıkar.)*

(Işık arabayı aydınlatır rengarenk. Âdeta arabadan çıkıyorlarmış gibi oyuncular sahne fon perde aralığından doluşur sahneye. Birlikte dekoru kurmaya girişirler. Ritmik hareketlerle, müzik eşliğinde panoları birleştirip çıkarlar. vb.)

SAHNE SAĞ :

Hükümdarın sarayı.

Masalcı : Dekorumuz tamam. (Oyuncular dekora bakıp, seyircilere bakıp alkış tutarlar.)
(Oyuncular, sahne arkasında beklerler.)

Masalcı : Şimdi sıra masal kahramanlarında. Bu ülkenin, bir hükümdarı var; dediği dedik. Kimse karşı ge-
temez, bir dediği iki edilemez.

(HÜKÜMDARI oynayacak oyuncuya, diğerleri arabadan çıkardıkları kostümleri giydirirler. Sahneye bir taht çıkarırlar.)

Hükümdar : (Seyircileri selamlar, Gidip tahtına oturur.) Öhh-
hö, öhhhö...

(Esner, uykuya dalar.)

(Müzik)

(Oyuncular, oyundaki kostümlerini giyinirler. Makyajlarını tamamlarlar. Tümü sahne önüne gelir. Şarkı söylerler.)

Oyuncular

: (Şarkı)

Aydınlandı sahnemiz

Yok saklımız gizlimiz

Birlikte gülüp eğleneceğiz

Başlıyoruz oyuna

Mızıkçılık yok ama.

(Oyuncular dans ederek, sahneyi boşaltırlar. Bir tek hükümdar kalmıştır tahtında; uyuklar o da.)

Hükümdar : (Birden uyanır. Sinirli, seslenir) Vezir! Vezir! Nerde benim vezirim?!
(VEZİR girer.)

Vezir : (El pençe divan) Emriniz Hükümdarım? (Ağız doludur. Her ne kadar belli etmemeye çalışsa da, zorlukla konuşur.)

Hükümdar : Ben bu ülkenin hükümdarı değil miyim?

Vezir : Aman hünkârım o nasıl söz. Bütün ülkenin toprakları sizindir, taşları sizindir, buğdayları sizindir, pastaları sizindir, insanların her biri sizindir... (Seyirciye, fısıltıyla) Bize bir şey kalmadı zaten.

Hükümdar : Ne mırıldanıp durursun öyle, bre. Hem, ağzında ne var öyle, söyle.

Vezir : Ağzımda dilim var, Hükümdarım.

Hükümdar : Bana yutturamazsın. Aç ağzını!

Vezir : Efendim? (Seyirciye) Şimdi yandık işte. (Ağızını açar)

Hükümdar : Şeker! Yine şeker yiyorsun, değil mi? Bre, ben yasak etmedim mi şeker yemeyi? Hı? Geçen gün tahtımın üzerinde unutmuşsun şekerini, ben otururince... Ver o şekerleri bana.

Vezir : Başka yok Hükümdarım. Hepsini yedim.

Hükümdar : Sen benim gözüme baksana! Çevir-cep-ters.

Vezir : (Anlamamıştır) Buyur?

Hükümdar : Çevir-cep-ters.

Vezir : (Seyircilere) Ne diyor bu, yahu? (Yüksek sesle)
Buyur?

Hükümdar : (Vezirin cebine daldırır elini cebini ters çevirir!
Bir avuç şeker çıkarır.) İşte, bir avuç karamela.
Her yeri yapış yapış eden karamelalardan! Git,
git, şu köşede tek ayak üzerinde dur! Cezanı çe-
keceksin!

(VEZİR, öbür cebinden bir avuç karamela
çıkartıp, kaşgöz arasında, seyirciye fırlatır.
Sonra, sırtı seyirciye dönük, mahçup, tek
ayak üzerinde durur.)

Hükümdar : Aman, şu hale bakın her yer yapış yapış. (Elin-
deki şekerlerden birinin kağıdını açıp, ağzına atar
şekeri) Aman, aman, amaaan! Ne de lezzetliymiş.
Vezire bakar) Seni gidi senil (Tahtına oturur, es-
ner, uyur.)

(VEZİR, gözücuyla bakar ona. Ayakları-
nın ucuna basarak, seyirciye «sus» işareti
yapar, Hükümdara yaklaşır. Elini Hüküm-
darın cebine uzatır usulca. Bir avuç kara-
mela çıkartır, birini hemen orada yer. Di-
ğerlerini seyircilere atar.)

(Vezir, çıkar.)

(Dışardan gürültüler, konuşmalar işitilir.)

(Vezir girer.)

Vezir : Hükümdarım, Hükümdarım!

Hükümdar : (Telaşlı, uyanır) N'oldu, ne var? Ne bu gürültü?!

Vezir : Halk sarayın kapısında birikmiş, yüzlerce binlerce
insan.

Hükümdar : Neden? Eğlence mi var?

Vezir : Hayır, Hünkârım, sizden istekleri varmış.

Hükümdar : Yaaa, gelsinler bakalım.

Vezir : (Dışarıya) Gelin!

(Oyuncular içeri doluşur. Yoksul köylüler.
Hep bir ağızdan konuşmaya başlar. Bir
curcuna.)

Oyuncular :

- Benim toprağımı elimden aldılar..
- Ekmeğimiz yetmiyor, çoluk çocuk..
- Kızım evlenecek, elde yok avuçta yok..
- İki ineğim vardı. Öldü ikisi de..
- Hünkârımız çok yaşa..

Hükümdar : (Gürültüden âdeta deliye döner) Durun, susun, susun! (Çareyi tahtın altına saklanmakta bulur.)

Köylüler :

- Aaa, Hükümdarımız yok oldu..
- Birden bire..
- Kaş göz arasında..
- Uçtu uçtu kuş uçtu..
- Uçup havaya karıştı..
- Bulut oldu, belki de..

Köylüler : (Birlikte şarkı söylerler)

Hünkârımız uçtu havaya
Hah ha ha, Hah ha ha!
Karıştı bulutlara
Hah ha ha, Hah ha ha
Nerelere gitmiş Hünkârım
Altında olmasın şu tahtın
Tutun da tutun tutun
Çekin de çekin çekin!

(Köylüler, tutup çıkarırlar Hükümdarı; tahtına oturturlar.)

Hükümdar : Çekin o pis ellerinizi üstümden! Çekin! (Cebinden karamela çıkarıp verir onlara) Alın, haydi şimdi gidin, yarın gelin.

(Köylüler, şekerleri yer, keyifli çıkıp giderler. Hükümdar, tahtına oturur, esner, uyur. Vezir, usulca kaçıp gider.)

(Hükümdarın üzerine renk renk ışık vurur. Işık yalayıp geçer tahtı. Giderek ışıklar, tek bir renge, sarıya dönüşür.. Sarı ışık, oynaşır tahtın üzerinde.)

Hükümdar : (Sevinçli uyanır.) Vezir, vezir! Bre rezil! Nerdesin?

Vezir : Buyur Hükümdarım, emret! (Yine ağzı doludur. Çabucak avucuna alır şekeri)

Hükümdar : Bir düş gördüm. Gördüm ki, bütün ülkem sapsarı..

Vezir : (Seyirciye) Açlıktan herkes sarılık olmuş demek ki.

Hükümdar : Gördüm ki; evler, insanlar, elbiseler sapsarı.. Altın gibi parlıyor ülkem.

Vezir : Yaaa, öhö öhö, ne güzel, ne güzel...

Hükümdar : Gördüm ki, bulutlar bile altın gibi parlıyor; ağaçlar bile sarı. Meyveler, defter kitap sapsarı...

Vezir : Ya karamelalar?

Hükümdar : Gördüm ki; karamelalar bile sarı.

Vezir : (Seyirciye) İşte bu iyi. Çünkü sarı karamela pek nefis olur.

Hükümdar : Gördüm ki; sen bile sapsarı...

Vezir : Olacağı buydu.

Hükümdar : Derhal bir haberci çıkarasın. Duyursun ki : Yarından tezi yok herkes sarı olacak. Yoksa vay haline. Fırıncılar sarı hamur yoğuracak, demirciler sarı demir dövecek, terziler altın sarısı kumaş kesecek, kunduracılar yumurta sarısı kunduralar yapacak..

Vezir : Hünkâрім, bu kadar sarıyı nereden bulacağız!

Hükümdar : Bulunur bre, bulunur. Olmayacak iş yoktur. Bana terzimi gönder hemen.

Vezir : Olur ne yapalım. Şey, yani emredersiniz Hünkâрім.

(Sahne sağı kararır. Sahne solunda ata binmiş bir tellal, davul çalıp duyurur.)

(At, sarılara bürünmüştür. Tellal baştan aşağı sarı giysiler içindedir. Davul, tokmak sapsarıdır.)

(Köylüler, Tellal'ın çevresini alır.)

Tellal : Eyy, ahali! Duyduk duymadık demeyin! Hükümdarımızın buyruğudur : Yarından tezi yok; herkes sarılara bürünecek. Elbiseleriniz, atlarınız sarı olacak. Eliniz, yüzünüz sarı. Toprağı sürdüğünüz kara saban bundan böyle sarı saban olacak! Duymadık demeyin sakın! Hepiniz bir an önce sararın. Hükümdarımız bir de şarkı hazırladı sizin için : Dinleyin, kulak verin... *(Davul vurur)*

(Şarkı söyler)

Sarı sarı sapsarı

Ağaç kuş sarı

Sarı sarı sapsarı

Sisi bulutu karı

Bu ülkenin sapsarı

(Tellal, davul çalıp dolaşır. Köylüler, Masalcı Baba'nın arabasını çeker, bir daire çizip dolaşırlar... Masalcı, arabanın üzerinde anlatır :)

Masalcı : İşte böylece.. Masal bu ya... Hükümdar buyruğu üzere, herkes sarılara bürünmeye başlamış. Elden ne gelir...

(Araba, sahne ortasında durdurulur. Oyuncular, araba içinden aldıkları kostümleri giyinirler. Sarılara bürünür tümü.)

Masalcı : Sarıya bürüntünce herkes, bir karışıklıktır başlamış ülkede.

Bir Oyuncu : *(Karşısındakine)* Aaa, Baba, merhaba!

Öteki : Baba mı? Ama sen benim oğlum değilsin ki?

II. Oyuncu : Aaaa, Annne, nereye?

Bir Kadın : Anne mi? Terbiyesiz, ben daha onaltı yaşımdayım!

Oyuncular :

- Günaydın sarı komşu.
- Günaydın sarı kız.
- Sarı amca iyi akşamlar.
- İyi akşamlar sarı çocuk.
- Anne sarı,
- Baba sarı,
- Sarı kız,
- Sarı oğul,

Oyuncular : *(Birlikte şarkı söylerler) (Umutsuz - isteksiz bir tonla)*

Sen sarı, ben sarı, o sarı
Dağ sarı, taş sarı, kuş sarı
İnek sarı, kuş sarı, arı sarı

Sarı sarı sapsarı
Ah sarı, oh sarı, vah sarı
Eyvaaaahh sarııııı...

Masalcı

: *(Arabanın üzerinden, tef çalar)* Böylece yeni yeni meslekler, işler çıkmış ortaya.

(Boyacı girer. Sirtında koca bir kazan taşıyordur.)

Boyacı

: Boyacı geldi, boyacıııı... Herşey sarıya boyanır, herşey.. Otlar, ağaçlar, insanlar... Boyacıııı... Sarıcııııı.

(Köylüler kuyruk olur.)

Boyacı

: Ey millet, biliyorsunuz, hükümdarın buyruğu var : Sa-ra-ra-cak-sı-nız.

Oyuncular

: Bi-li-yo-ruz.

Boyacı

: Yalnız sarı elbiseler giymek yetmez. Eliniz yüzünüz, gözüünüz de sarı olacak, anladınız mı?

Oyuncular

: *(Bir grup)* Eyyyyyy...

(Bir grup) Vaaaaahhh...

(Birlikte) Eyvaaaaahhhh...

Boyacı

: *(Kazana bir torbadan toz döker)* Şimdi bu kazanın içine giren sarı, hem de sapsarı olarak çıkacak... Sıra kimde?

Bir Oyuncu

: Ben de. *(Seyircilere)* Allahım, şu sarı rengi de hiç sevmem. *(Öfkeli)* Nedir bu sarı? *(Ötekiler ağzını kapatırlar)*

Oyuncular

: — Aman
— Aman
— Sus
— Yoksa
— Halin
— Yaman.

(II. Oyuncu, ötekiler tarafından kazana sokulur.)

(Çıktığı zaman, elleri yüzü sapsarıdır. El-diven ve maske takmıştır oyuncu.)

Oyuncular : (Tedirgin - Korkulu)
Aman, bu ne hal?

II. Oyuncu : Anneciğim, anneciğim, bu halimle hiç bir kız beni sevmes. Yandım, bittim, öldüm..

(Öteki oyuncular da girer kazana. Sapsarı çıkar onlarda.)

(Oyuncular, şaşkınlıkla birbirlerinin yüzüne bakarlar.)

Oyuncular : — Anne?
— Baba?
— Nerde benim kardeşim?
— Karıcığım, neredesin?
— Nerde
— Nerde
— Sen kimsin?
— Kim?
— O kim?
— Bu kim?
— Ben kim?

(Bir cürcuna. Koşuşurlarken, karışıklıkta birbirlerine çarpıp yere düşerler.)

Boyacı : Heey! Dinleyin! İtişip kakışacağınıza bana yardım edin. Yarına kadar daha evlerinizi, ağaçlarınızı... Her bir şeyi sarıya boyamanız lazım. Yoksa vay halinizel!

(Ötekiler şaşkın biraraya toplanır. Bir yandan da, kazana girip, sarı olur oyuncular.)

I. Oyuncu : (Erkek) Ben böyle kalacağım. Sarı filan olmak istemiyorum! O kadar!

Ötekiler : — Ne?
— Sarı olmak istemiyor musun?
— Belasını arıyor bu?
— Yapma,
— Etme,
— Eyleme.
— İşte sarı muhafızlar geliyor!

Birlikte : Eyvah!

(İki sarı muhafız bir uyum içinde yürüyerek gelirler.)

Ötekiler : — Saklan!
— Çabuk kaç!
— Artık kaçamaz, vah!
— Nereye gidebilir, eyvah!

(Oyuncular, I. oyuncunun üzerine sarı bir bez örterler. Başına da sarı bir eşarp bağlayıp, ağzına bir «emzik» tutuştururlar. Kazan ters çevrilip üzerine oturtulur I. Oyuncu)

I. Muhafız : N'oluyor burada?

II. Muhafız : Herkes sarı oldu mu?

Ötekiler : Olduuu!

I. Muhafız : (I.'yi göstererek) Bu neden olmadı sarı.

II. Muhafız : Yüzü, yüz gibi bayağı!

I. Muhafız : Sonra... ayağı mayacağı?

(I. oyuncu, ayağını örtünün altına saklar.)

- II. Muhafız** : Şimdi yedi işte dayaağ!
- III. Oyuncu** : (Kadın) - Yo, yoo, sayın sarı muhafızlar. O daha bir bebek. Biraz büyüsün, elbet kazana girip o da sararacak.
- I. Muhafız** : Bebek, ha? Maşşallah, iyi beslenmiş doğrusu.
- I. Oyuncu** : (Muhafıza) Hep mama yiyorum ben, amca.
- II. Muhafız** : Sese bak, boru gibi. Bu işten kuşkulandım ben. (I.'ye doğru yürür.)
- III. Oyuncu** : Yavruma dokunmayın, mini minnacık o daha (Güya ağlar.)
- I. Oyuncu** : (Yanındaki II. muhafızın maskesini çekip çıkarır.)
Aaa, amcanın yüzü düştü. Kih, kih, kih!
- II. Muhafız** : Eyvah, sarı yüzüm gitti elden. Yandım!
- I. Muhafız** : (I. oyuncuya) Seni gidi yaramaz yumurcak. Şimdi burnunu koparayım da gör.
- I. Oyuncu** : (Onun da maskesini çekip çıkarır) Hih, hih, hih, ne çirkin amca. Dişlerini de hiç fırçalamamış, sapsarı, çürük içinde.
- III. Oyuncu** : (Durumu kurtarmak için, I.'yi kucığına alır.)
Hadi uyu bebeğim, uyu da büyü. Ninni, ninni.
E, e, e, eee!
- Ötekiler** : (Muhafızlara)
— Aaa, bakın şunlara.
— Sararmamışlar.
— Yasak değil mi bu?
— Tutun, yakalayın!
— Tutun, tutun.
— Sizi gidi sizil
(Muhafızlar kaçır. Kaçarken üstüste düşerler.)

I. Oyuncu : Çirkin amcalar, çirkin. Dişleri çürümüş! *(Muhafızları kovalar)* Öcü geliyor, öcü... *(Üzerindeki örtüyü fırlatıp atar.)* Ohh, bel

Boyacı : Haydi, bana yardım edin. Çabucak herşeyi boyayıp bitirelim bu işi. Başka çaremiz yok.

Oyuncular : *(Şarkı)*
Elimizden birşey gelmez
Tek rengi kimse sevmez.
(Oyuncular, Boyacının verdiği fırçalarla vb. evleri, ağaçlar, sarıya boyamaya girerler.)
(KARARIR.)

(Saray. Hükümdar, sarı renkte elbiseye bürünmüştür. Apoletleri, madalyaları da sarı olmasına karşın, dikkat çeker.)
(Vezir de aynı şekilde sarı renkte bir giysi içindedir. Gizlice karamela çıkarıp cebinden, yer. Karamelalar da sarıdır.)

Hükümdar : Herkes mutlu ya Vezir. Herkes altın renklere bürünmüş parlıyor. Ülkem baştan başa altın ile kaplandı. Zengin bir ülkeyiz artık.

Vezir : Ya, yaa.

Hükümdar : Şimdi sana bir şarkı söyleyeyim de dinle!
(Öne gelir. Şarkı söyler.)
Eller sarı
Gözler sarı
Dişler sarı
Halkım mutlu
Sapsarı!
(Bir balet gibi öne atılır, zıplar, dans eder.)

Benim ÷lkem altındır.
Altından insanlarım.

(Vezir'i dansa sür÷kler. Birlikte!)

Benim ÷lkem altındır
Altından insanlarım!

Vezir : *(Seyircilere)* Gördünüz işte. Ne gelir elden. Ne yapmalı bilmem ki. Bütün renkler kayboldu. Her yer sarı, sarı, sarı. Güzel mi böyle?

(Vezir, dans ederken, pantolonu düşer an-sızın. Mavi iç çamaşırını görünür.)

Vezir : Eyvaah?

Hükümdar : Nee? Mavi, ha. Sarı'dan başka renk yasak, deme-miş miydım ben? *(Kılıcını çekip Vezir'i kovalar.)*

(Vezir, kaçır. Sahnede fırdönerler. Vezir sahne dışına kaçır ardından Hükümdar kovalayıp çıkar.)

P E R D E

(Masalcı, iki oyuncu tarafından çekilen arabasının üzerinde, tef çalıp anlatır.)

Masalcı

: Eveeet, bitmedi masalımız; ne olaylar var ne olaylar daha. (Araba sahnede bir çember çizer, dolaşır.) Böylece sarı Hükümdarın ülkesi, baştanbaşa sararıken, başka bir ülkede garip şeyler oluyordu... Şimdiii Kralın sarayındayız... Haydi benim oyuncularım, gösterin hünerinizi: (Araba fon perdenin önüne çekilir.)

(Arabadan panolar indirilir.)

(Oyuncular, el birliğiyle KRAL SARAYI nı kurarlar panolarla. Kral koltuğu da burada yerini alır.)

(İki muhafız girer önden. Borazan çalarlar. KRAL, bütün haşmetiyle makamına gelir.)

Kral

: (Sinirli. Kendi kendine dolaşırken söylenir.) Demek öyle ha? Öyleyse öyle, böyleyse böyle. (Muhafıza) Git, yardımcıma söyle! Derhal gelsin buraya!

(Muhafız çıkar. Kralın Yaveri girer. Yaver, girer girmez, Kralın ayaklarına sarılır.)

Yaver

: Benim, kuvvetli, iyi kalpli, temiz yürekli, nazik, pamuk elli, ceylan bakışlı... Kralım. Emret de ölelim. Şeyy, yani uzun uzun ömür sürelim.

Kral

: (Ondan kurtulmaya çalışır) Kes, kes! Yeter! Dinle!

(Yaver, Kralın ayaklarına sarılırken, düşürür Kralı, ikisi de tepe taklak olurlar.)

Kral

: Yeteer! Dinle : Bizim komşu ülkenin Hükümdarı neler yapmış, işittin mi? Bütün ülkesi sarılara bürünmüş, altın gibi parlıyormuş her yer. Dağ taş altın rengi olmuş.

- Yaver** : Ne aptallık.
- Kral** : Bizim ülkemiz onlardan aşağı mı kalacak?
- Yaver** : Kalır mı hiç!
- Kral** : Dinle : Yarından tezi yok, benim ülkem de mavi-
vilere bürünecek.
- Yaver** : (*Seyirciye*) Yandık! Korktuğum başıma geldi.
Ne yapmalı şimdi?
- Kral** : (*Dolaşarak*) Sarı ülke, sarı olmasına sarı ama,
hâlâ mavi yerler var orada. (*Gülerek*) Deniz mavi
orada, gökyüzü mavi hâlâ. Anladın mı şimdi.
Denizi ve gökyüzünü boyayamazlar. Ama biliiz...
- Yaver** : Sililiz...
- Kral** : (*Kafasına vurur onun*) Biz, yani bizim ülke, yani
benim ülkem. Masmavi olacak. Evler, dağlar, in-
sanlar maviye bürünecek. Böylece komşu ülke-
nin Hükümdarı kıskançlığından, çat, diye çatla-
yacak, o şişman göbeği patlayacak... Böylece,
o sarı ülke de benim olacak.
- Yaver** : (*Seyirciye*) Ne gözü doymaz adam!
- Kral** : Ne dedin, ne dedin?
- Yaver** : Benim yalın Kralımın gözü bile mavidir, dedim.
- Kral** : Afferim. (*Seyirciye*) Benim gözlerim kahverengi
değil miydi? Bunu anıma sormam lazım. (*Yavare*)
Hemen muhafızlarım ülkemi dolaşıp, herkese du-
yursun buyruğumu. Yarın sabah uyanınca, mavi
göreceğim ülkemi.
- Yaver** : Ben de mi?
- Kral** : Tabii sen de aptal. Hatta ben de.
- Yaver** : Aptal.

- Kral** : *(Kafasına vurur onun. Yaver kaçır, ardından ayakkabısını fırlatır. Dışardan bir ses işitilir :)*
- Yaver** : *(Dışardan) Off, anam, kafam! Kafam delindi!*
- Kral** : *(Seyirciye) Tam isabet!*
(Borozanlar çalar. Kral öne gelir.)
- Kral** : *(Şarkı söyler)*
Mavidir en güzel renk
Benim ülkem mavidir
İstiyordum hanidir
Mavi bir ülkem olsun
Mavidir en güzel renk.
(Muhafızları dansa zorlar. Düşürür onları. Muhafızlar, yerlere eğilince üzerlerinden atlar onların : Birdirbir oynarken...)
- Kral** : *(Şarkı söyler)*
Boyansın ülkem
Mavilere bürünsün
Aptal sarılar.
Yerlerde sürtünsün.
(Muhafızlarla birlikte yeniden söylerler.)
(Şarkı söyleyerek çıkarlar. Masalcı, bir yandan anlatırken, bir yandan arabadan mavi kostümler indirir. Mavi panolarla sahne solu «Mavi Ülke» durumuna getirilir.)
(Böylece sahne solu ile sahne sağ renklerle bölünür. Arada araba kalmıştır.)
- Masalcı** : *(Arabası üzerinden anlatır) Her yer, mavilere boyanınca, sıra insanların yüzlerine geldi. (Tef çalar)*
(Mavi Kral girer. Baştan aşağı mavidir giysileri. Yaver, girer. Elinde mavi bir çuval vardır. Başı, sargıyla sarıdır.)

- Yaver** : Yüce Kralım, işte mavi torba. Şimdi içine gireceksiniz ve elleriniz yüzünüz masmavi çıkacaktır. Buyrun, haşmetlim.
(Kral, böbürlenerek girer çuvala.)
- Yaver** : (Seyirciye) Fırsat bu fırsat, Şu aç gözlü adamdan öcümü alayım. Buyrun, güçlü kuvvetli, aman ne iyi kalpli, kralım benim, canım.
(Kral, çuvala girer. Yaver, çuvalın ağzını kapatır. Çuvalı, yumruklamaya, tekmelemeye başlar.)
- Kral** : Aman yandım; öldüm, bittim, tükendim, gözümün ışığı söndü, kafam yarıldı, kemiklerim kırıldı, ellerim uyuştı,... yandım.
- Yaver** : Sevgili Kralım, elden ne gelir. Mavi çuval böyle boyuyor insanları mavîye.
- Kral** : Yahu ne zor şeymiş bu böyle.
(Kral çıkar. Yüzünde mavi maske, elrinde mavi eldiven. Kral, iki büklüm, zorlukla yürüyüp koltuğuna oturur.)
- Kral** : Offf; bir yudum su.
(Yaver, sürahidenden su doldurup verir. İçine mavi bir toz döker.)
- Kral** : Aaa, mavi su, ne güzel. Offf, sırtım. (İçer. Bir an) Vaaay, karnım karnım, yandımmm, çekilnnnn!
(Koşarak çıkar. Yaver, başındaki mavi sarğıları yoklar.)
- Yaver** : Offfff, başım. (Seyirciye) Ohhh, iyi ettim, değil mi? (Çıkar.)
- Masakçı** : (Tef çalar) Böylece Mavi ülkeyle Sarı ülke arasında bir savaş başladı. Hiç yoktan, durup dururken.

(Oyuncular, arabadan bir «sınır köprüsü» çıkarıp ortaya koyarlar. Sarı Nöbetçi, ile Mavi Nöbetçi yerlerini alır köprüde.)

- Sarı Nöbetçi** : Sar, sar, sarı
Sarı sarı sapsarı
- Mavi Nöbetçi** : Mavi mavi masmavi
Mav mav maviiii
- Sarı Nöbetçi** : Sarı-sarı-sarı
- Mavi Nöbetçi** : Mavi-mavi-mavi
— Sarı
— Mavi
— Sarı
— Mavi
— Sar
— Mav
— Sap..
— Mas
— Sapsarı
— Masmavi.
- Mavi Nöbetçi** : *(Yukarıya bakarak)* Aaa, sarı bir kelebek. *(Ateş eder)* Ohh!
- Sarı Nöbetçi** : Aaaa, mavi bir kuş! *(Ateş eder)* Ohhh.
- Mavi Nöbetçi** : *(Torbasından kumanya çıkarır)* Mavi ekmeğimi çıkarıyorum. Mavi bir bıçakla kesiyorum. Mavi peynirimi arasına koyuyorum. Mavi mavi yiyorum. Ohhh, ne lezzetli.
- Sarı Nöbetçi** : Sarı ekmeğimi alıp, sapsarı peynirimi arasına koyup, üzerine sarı sarı biber ekip, sarı sarı sapsarı yiyorum. Ohhh.. ne lezzetli.
- Mavi Nöbetçi** : Karnım doydu, masmavi. Mavi mataramdan, mavi suyumunu içiyorum. Ohhh, ne güzel.

Sarı Nöbetçi : Sarı mataramdan, sarı suyumnu lakır sarı, lakır sarı içiyorum. Aman ne güzeeel.

(Sarı bir yolcu, girer. Mavi ülkeye doğru köprüye yürür.)

Mavi Nöbetçi : Sarılar giremez.

(Mavi bir yolcu gelir, köprüye.)

Sarı Nöbetçi : Maviler giremez.

(Yolcular birbirlerine bakarlar bir süre. Muhafızlardan gizli, çıkardıkları giysileri birbirlerine fırlatırlar. Elbiselerini değiştirirler.)

Mavi Nöbetçi : Girebilirsin.

Sarı Nöbetçi : Girebilirsin.

(Yolcular, alaylı gülerek ülkeye yürürler. Çıkarlar.)

Masalcı : *(Arabanın üzerinde; tef çalar)* Sarı ülkede bir delikanlı vardı. Mavi bir kıza aşıkta. Öyle çok, öyle çok seviyordu ki onu. Ama bir türlü evlenemiyorlardı. Kız mavi ülkeden, delikanlı sarı ülkeden ayrılamıyordu. Birbirlerini göremez olmuşlardı.

(Delikanlı, arabanın yanına gelir.)

Delikanlı : *(Masalcıya)* *(Maskesini çıkarır. Ağlar.)* Artık, hiç bir zaman evlenemeyeceğim onunla. Yüzünü bile göremez oldum. Nedir bu sarı, mavi? *(Ağlar)* Bana bir akıl ver, Masalcı Baba.. Yoksa üzüntümden öleceğim.

Masalcı : Dur bakalım, dur. Öyle umutsuzluğa kapılma hemen. *(Düşünür)* Hımmmm. Bir çare bulacağız elbette. Hımmmm. Tamam. Buldum. Dinle. *(Delikanlı'nın kulağına fısıldar)* Fıs fıs fıs, fısır fısır fısır. Fıs. Anladın değil mi? Gel arabanın içine.

(Delikanlı arabaya girip, çıkar. Üzerinde sarı bir pelerin vardır. Sarı uzun çoraplar geçirmiştir ayağına.)

Delikanlı : Aklınla bin yaşa, Masalcı Baba. *(Gülerek, zıplayarak köprüye gelir.)*

Sarı Nöbetçi : Dur! Nereye!

Delikanlı : İyi akşamlar kahraman sarı muhafız. Atımı kaybettim, dereye su içerken buralara kadar gelmiş. Onu arıyorum. Bana yardım eder misin?

Sarı Nöbetçi : Nasıl?

Delikanlı : Sen şu yana bir göz at, ben de bu yana.

Sarı Nöbetçi : Pekâlâ.

(Delikanlı, sarı muhafızın öte yana bakmasından yararlanarak, pelerinini ters çevirir. Mavi pelerinli olmuştur şimdi. Çoraplarını ve maskesini ters çevirince mavi lere bürünmüş olur. Mavi Muhafızın karşısına çıkar.)

Mavi Nöbetçi : Dur!

Delikanlı : Ben mavi bir delikanlıyım, bak. Atımı arıyordum da.

Mavi Nöbetçi : Geç, hadi geç!

(Delikanlı, güle oynaya «Mavi Ülkeye» girer. Mavi bir evin penceresinde Mavi Kız, görünür.)

Mavi Kız : Şışst, yavaş, gürültü etme. Aaaa, sen de mavi olmuştun.

- Delikanlı** : Suss.. Masalcı Baba verdi bu aklı. Böylece her zaman görüşeceğiz seninle. Bak sana ne getirdim. *(Gömleğinin içinden kırmızı bir gül çıkarır.)*
- Mavi Kız** : Aaaa, Aman Allahım, kırmızı, kırmızı bir gül!
- Delikanlı** : Sana getirdim.
- Kız** : Başka renkler yasak bilmiyor musun? Ya bir gören olsaydı.
- Delikanlı** : Boş ver. Al! *(Gülü atar kıza. Kız yakalar.)*
- Kız** : *(Koklar)* Ne güzel.. Mavi güllerden bıkıyıştım.. Ohh.. Bak benim de bir armağanım var sana. Al! *(Beyaz bir mendil atar aşağıya.)*
- Delikanlı** : Beyaz, bembeyaz bir mendil. İçim sevinçle doldu. Ne çok özlemişim.
- Kız** : *(Birden ağlamaya başlar)* Ben beyaz bir gelinlik istiyorum.
- Delikanlı** : Ben de siyah bir damat elbisesi...
- Kız** : Evimizin çiçekli perdeleri olsun istiyorum. Renk renk. Sarı, kırmızı, yeşil, mavi..
- Delikanlı** : Kavuniçi.
- Kız** : Nar kırmızısı.
- Delikanlı** : Ayva sarısı.
- Kız** : Pamuk beyazı.
- Delikanlı** : Çimen yeşili.
- Kız** : Kankırmızısı.
- Delikanlı** : Külrengi.
- Kız** : Akça-pakça.

- Delikanlı** : Olacak. İnan bana olacak hepsi. Bütün renklere kavuşacağız.
- Kız** : *(Ağlar)* Nasıl? Nasıl?
(Gökyüzünde ay doğar.)
- Delikanlı** : Bak! Ay!
- Kız** : Ay dede!
- Birlikte** : Beyaz! Bembeyaz.
- Birlikte** : Suuss. Kimse duymasın - Ay, beyaz uyusun!
- Delikanlı** : *(Kıza eliyle bir öpücük gönderir)* Sana beyaz bir gelinlik alacağım inan bana!
- Kız** : *(Eliyle bir öpücük gönderir)* İnanıyorum sana. Düşünde, beni gör ama.
(Mendil ile gülü sallarlar birbirlerine)
(İki muhafız girer. Tüfeklerini bir uyum içinde yere vurarak, yürürler.)
- Kız** : Eyvah! Mavi Muhafızlar! Çabuk saklan.
- Delikanlı** : Korkma canım, ben de maviyim ya. Dur onlara bir oyun oynayayım da görsünler günlerini.
- I. Muhafız** : Dur! Kimsin sen?
- II. Muhafız** : Dur! Sen kimsin?
- Delikanlı** : Ben, mavi delikanlı.
- I. Muhafız** : *(Bir iki adım ilerler)* İyi, aferin.
- II. Muhafız** : Aferin, iyi.
(Delikanlı, muhafızlar arkasını dönünce, pelerini ve maskesini ters çevirir.)
- I. Muhafız** : *(Bir an geriye dönüp)* Aaa, sarı.

- II. Muhafız** : Sarı mı? Nerde?
(*Delikanlı, hemen ev panosunun ardına saklanıp yeniden mavi olur. Ortaya çıkar.*)
- I. Muhafız** : Aaa, şimdi de mavi!
- II. Muhafız** : Ateşin var senin anlaşılan. Bir sarı diyorsun, bir mavi.
- I. Muhafız** : (*Gözlerini elleriyle ovuşturur. Eliyle kendi kafasına vurur .:*)
Aptal! Aptal!
- II. Muhafız** : (*I.'nin kafasına vurur*) Aptal! Aptal!
(*Bu ara delikanlı yine sarı olmuştur.*)
- II. Muhafız** : Aaa.. Sarı! Hain!
- I. Muhafız** : Ne sarısı? Nerde?
(*Delikanlı hemen mavi olur.*)
- II. Muhafız** : İki gözüm önüme aksın ki, sarı gördüm.
- I. Muhafız** : (*II.'nin kafasına vurur*) Aptal! Aptal!
(*I. ve II. Muhafız birbirlerine vurmaya başlarlar. Bu ara delikanlı, yeniden sarı olmuştur. İki Muhafız da görür onu.*)
- I. ve II. Muhafız** : Aaaa... Sarı!
(*Muhafızlar toparlanırken, delikanlı mavi olur.*)
- I. ve II. Muhafız** : Aaa.. Mavi!
(*İkisi de oturup ağlar.*)
- Kız** : (*Pencereden güler. Delikanlı'ya öpücük gönderir.*)
(*Delikanlı koşarak çıkarken...*)
(*KARARIR.*)

(Köprü. İki tarafın muhafızları karşı karşıya gelmiştir. Karşılıklı nâra atarlar...)

- Sarılar** : Saaaarr...
Maviler : Maaaavvv...
Birlikte : Savaş-savaş-savaş.
Sarılar : Aptal maviler!
Maviler : Çirkin sarılar!

(Ortaya bir halat getirirler. Yarısı mavi, yarısı sarıdır halatın. İki taraf birlikte asılırlar halata. Bir o yana bir bu yana düşüp dururlar.)

- Maviler** : Aaaa, Kral geliyor! Çekilin!
Sarılar : Aaa. Hükümdar geliyor, kaçılın!
(Borozanlar çalar, davullar vurur.)
Hükümdar : Benim sarı kahramanlarım, gözlerinizden öperim.
Kral : Benim cesur mavilerim, yanaklarınızdan öperim.
Maviler : Yaşasın maviler...
Sarılar : Çokyaşa sarılar...
Maviler : Mavi Kral çok yaşa.
Sarılar : Çok yaşa Sarı Hükümdar.
Maviler : En güçlü bizim Kral.
Sarılar : En güçlü bizim...

(Kral ile Hükümdar soyunurlar. Pehlivanlar gibi, nâra atıp, dolaşırlar. Sarı ile mavi vücut karşı karşıyadır.)

- Sarılar** : Hayda bre!

Maviler : Bre haydaaa!
(*Mavi ile Sarı Kral, alt alta üst üste güreşir. Kimin yendiği, yenildiği belirsizdir. Sonunda ikisi de baygın düşer.*)

Sarılar : Biz kazandık, mavi ülke bizim artık!

Maviler : Biz kazandık, sarı ülke bizim artık.
(*Gök gürültüsü. Şimşek çakar. Yağmur sesi işitilir.*)

Sarılar : Yağ-yağ-yağmur!

Maviler : Bah-çe-de çamur!

(*Gök gürültüsü. Şimşek çakar. Yağmur... Karanlık. Sesler işitilir yalınız.*)

Sesler :
— Yağmur yağdı biz kazandık,
— Seller aktı biz kazandık,
— Biz,
— Biz,
— Maviler aptaldır,
— Sarılar akılsızdır.
— ...

(*Sahne aydınlanır. Oyuncular, eldiven ve maskeleri çıkarmışlardır. Kral ile Hükümdar da gerçek yüzleriyle karşımızdadır.*)

Kral : (*Hükümdarla alay ederek, güler*) Aaaa, şuna bakın sarısı çıkmış. Ha ha haayy!

Hükümdar : Aaaa, mavisi döktülmüş. Ha ha haaay!

Sarılar : (*Mavilere*) Aaaa, şunlara bakın, yüzlerinde mavi kalmamış! Yağmur almış götürmüş. Ha ha haaay!
Ne komik! (*Gülmekten yerlere yatarlar.*)

Maviler : Şu sarıların haline bakın. Yüzlerinde sarı kalmamış. Yağmur silmiş süptürmüş! Ha ha haaay!

(Yerlere yuvarlanırlar gülmekten)

Kral : Mavi isterim.

Hükümdar : Sarı isterim.

Kral : Mavidir benim ülkem.

Hükümdar : Sarıdır benim ülkem.

Sarılar : Aaaa,Kralla Hükümdara bakın, don-gömlek.

Maviler : Don-gömlek. Aman ne komik. Ha ha haaay...

(Kral ile Hükümdar, birbirlerine bakarlar. Telaşla birbirlerinin üniformalarını giyinirler...)

Sarılar - Maviler : Aman öldük gülmekten...

(Güneş çıkar ortaya. Yukarda parlar. Yağmur sesi sakın bir tonda sürer. Sahne fon perdede, bir Gökkuşağı çıkar. Parlar.)

Oyuncular : (Sarılar - maviler birlikte :) Aaaa, bakın bakın! Rengarenk!

— Sarı

— Kırmızı

— Mavi

— Eflatun

— Aman ne hoş

— Ne güzel, aman.

(Alkış tutarlar)

Oyuncular : Gökkuşağı bu; yedi renk.

— Yedi renk gökkuşağı!

— Yaşasın!

- Kral** : Hemen maviye boyayın!
- Hükümdar** : Tez sarıya boyansın.
(Mavilerle - sarılar sevinçle, elele verip dans ederler.)
- Oyuncular** : Yaşasın gökkuşağı!
- Kral** : Maviler toplansın!
- Hükümdar** : Sarılar biraraya!
(Kimse dinlemez onları. Dansı sürdürürler.)
- Oyuncular** : (Şarkı söylerler)
Sarı, mavi kırmızı
Bütün renkler bizindir
Yeşil, turuncu, gri,
Bütün renkler bizindir.
Yaşasın Gökkuşağı
Gökkuşağı çok yaşa.
- Kral** : (Öfkeli) Hepinizi cezalandıracağım! Çabuk topla-
nın maviler!
- Hükümdar** : Ben size gösteririm sarılar!
- Kral** : Güneş doğup yağmur yağınca,
- Hükümdar** : Çıktı ortaya gökkuşağı, vah vah..
- Birlikte** : (Seyirciye) Gökkuşağını da boyayamayız ki! Ey-
vah!
- Kral** : Kimse bizi dinlemiyor!
- Hükümdar** : Dinlemiyor kimse bizi.
(Oyuncular, bir yandan şarkı söylerken, bir
yandan, sarı - mavi panolara rengarenk kâ-
ğıtlar yapıştırırlar.)

- Oyuncular** : Çok renkli, çok çiçekli
Sarı, kırmızı, turuncu, mavi
Seviyoruz onları.
Yaşamın Gökkuşuğu.
- Kral** : (Hükümdara) Çabuk buradan kaçalım, gizlenelim.
- Hükümdar** : Doğru söylüyorsun kardeş, yoksa bize etmediklerini bırakmazlar.
- Kral** : Artık bizi dinlemezler. Zavallı krallığım.
- Hükümdar** : Kim dinler bizi. Zavallı hükümdarlığım.
(Tanınmasınlar diye, kafalarına birşeyler örtüp çıkarlar.)
(Yaver ile Vezir girer. Birlikte ortaya yürürler. Elele dans edip şarkı söylerler.)
- Yaver-Vezir** : Yok kral hükümdar
Dünya onlara dar
Yok taht maht
Kötüye gitti baht.
(Oyuncular, tahtları kaldırır, çıkarırlar. Vezir - Yaver, üniformalarını çıkarır. Seyirciye, karamela atarlar.)
- Birlikte** : Yok taht maht
Kötüye gitti baht!
Biz, elele, beraberiz
Kendi kendimizi yönetiriz.
(Oyuncular, arabadan yeni, çok renkli giysilere bürünürler. Masalcı, tef çalıp onlara eşlik eder. (Müzik) Delikanlı ile Kız girer. Herkes açılıp yol verir onlara. Kız, beyaz gelinlik, delikanlı damatlık giysiler içindedir. Kızın elinde kırmızı bir gül vardır. Ötekiler alkış tutar.)

(Kral ile Hükümdar girer. Kılık değiştirmişlerdir. Birlikte bir sepet çiçek taşımaktadırlar. Renk renk çiçekler.)

Kral : *(Güya sesini değiştirerek)* Çiçek var, çiçek, çiçek-
çiii...

Hükümdar : Bizim bahçenin salataları bunlaaar!

Kral : Ne salatası yahu. Çiçek, çiçek!

Hükümdar : Çiçek, çiçekçiii...
(Oyuncular, para verip çiçek alır ve gelinle damada verirler...)

Kral : Sen sus, öyle kötü sesin var ki.

Hükümdar : Benim mi? Asıl senin sesin kötü. Mavi mavi çıkıyor.

Kral : Sararmışsın sen.

Hükümdar : Şimdi elimden bir kaza çıkacak.

Kral : Yok canım.

(İtişip dururlar. İkisi de yere düşer.)

Delikanlı : Yahu ben bunları bir yerden tanıyacağım ama, çıkaramadım.

Kız : Aaaa, ben de, ben de.

Kral-Hükümdar : Kimi? Bizi mi? Biz zavallı çiçekçileriz.

Kral : Size bir şarkı söyleyelim, isterseniz.

Kral-Hükümdar : *(Dans ederek)*

Kimmiş kral hükümdar

Bir varmış bir yokmuş

Onlara artık dünya dar

Bir varmış bir yokmuş.

Ötekiler : Bravooo...

Kral-Hükümdar : Çiçekçiiiiii...

(Müzik. Gelin - damat dans ederken, ötekiler, çiçek sepetinden avuç avuç konfeti alıp onlara atarlar.)

(Ardından birlikte seyircilere konfeti atarlar. Konfetiler renk renktir.)

Oyuncular : Biz elele beraberiz - Kendi kendimizi yönetiriz!

(Oyuncular, dans ederek, arabaya yönelirler.. Gelin - damat önde dans edip giderlerken, Masalcı arabayı çeker.. Sahnede çember çizip dolaşır. Oyuncular peşinden onu izler... Masalcı, arabayı, fon perde aralığına getirir. Oyuncular arabaya doluşurlar) (Perde aralığından çıkarlar.)

Masalcı : Böylece sona eriyor masalımız. Sorarım size : Birlikte, elele yaşamaktan daha güzeli var mı? Barış içinde yaşamaktan var mı daha güzeli?
(Gökkuşağı arkada parlar.)

Masalcı : Bakın Gökkuşağı merhaba diyor size; her rengi hepinize.

(Kral ile Hükümdar girer, yorgun dolaşırlar.)

Kral-Hükümdar : Çiçekçiiii! (Çıkarlar)

(Sofitodan sahneye rengârenk konfeti yağar. Güneş parlar.)

(Seyirciler salonu terkederken, gökkuşağı biçiminde bir perdenin içinden çıkarlar dışarı. Çıkış kapısında, Gelin - damat onlara rengârenk karamela dağıtır. Çiçekçi kılığındaki Kral ile Hükümdar da çiçek verir.)

P E R D E